

עא :

השובר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

עין משפט
נר מצוה

קב א ב מ"י פ"ג מהל' מחלות אסורות הלכ' מ' וי"ן כ"ח פ"ג מהל' קמח טו"ע י"ד ס"ד ק"ג ט"ף כ"ג
 קב ג מ"י פ"ג מהל' מריה הלכ' (א) כ סג ע"ש פ"ג טו"ע ח"י"ג ס"ד ט"ף כ"ג
 קב ד טו"ע י"ד ס"ד ק"ג ט"ף כ"ג
 קב ה מ"י פ"ג מהל' ענינה טכ"ס הלכ' ה סג לח"ן מה טו"ע י"ד ס"ד ק"ג ט"ף כ"ג
 קב ו מ"י פ"ג מהל' מחלות אסורות הלכ' כ סג לח"ן קמח טו"ע י"ד ס"ד ק"ג ט"ף כ"ג
 קב ז מ"י פ"ג מהל' מלכ"ס הלכ' ט' סג לח"ן קמח טו"ע י"ד ס"ד ק"ג ט"ף כ"ג
 קב ח מ"י פ"ג מהל' מלכ"ס הלכ' ט' סג לח"ן קמח טו"ע י"ד ס"ד ק"ג ט"ף כ"ג

ישראל והמעוט שביד ישראל נעשו למפרע דמי יין נסך ואין לומר שהעובדי כוכבים היו נותנין להם המעוט נמתנה דלטו בשופטני עסקינתו ואור"י ששבעת נמתה הדמים היו אומרים להם העובדי כוכבים אלו מקנים לכם המעוט מעשכו והיון יהיה שלנו מעשכו והעובדי כוכבים היו מאמנים אותם טבוב ולא היו יראים פן יגזלו וא"ע"פ שלא בא ליהם עדין א"כ י"ל דסבר הא דדחי דקניא משיכה או מעוט בעובד כוכבים ודריש הכי לעמיתך נמשיכה הא לעובד כוכבים או כהא כהא וליה ליה הא דלמך בככורות (דף ג.) מדשראל כדלמך עובד כוכבים נמי כדלמך וא"ח ולמה לא למדס ליהדי כלי העובדי כוכבים או למדוד כלי ישראל ו"ל דנכך יש לטעות כמה פעמים אבל נלקיחת מעוט קודם לא יבא לטעות כיון שהיה מנהגם קן: שמוע' מינה נצוק חבור. וא"ח ולימא להו רב לסבוייחא ליקטפי קטופי וכו' האי גוונא שרי גס אי נזוק חבור כדקאמר לקמן (דף ע.) ו"ל לפי שהיו מוכרים יין הרבה היה להם טורח גדול לקטף: **הבא** במוא עסקינן דאיבא עקבת י"י אפובא דכוונתא. מימה ליבעיל "היהוא פירמא כס' י"ל דמינן דמיניו הוא וקסבר דלא נטייל: ו"א י"י ס"ד משיכה בעובד כוכבים קונה אמאי יחזיר. וא"ח והלא מלי מעוט קוונת א"כ אימא סיפא אם משנתן מעוט משך מקבט מעות סיפא לאו מקבט מעות אלא אמר רבא רישא וסיפא מקבט מעות ורישא דלא יהיב זוי לא מיתחזי כעבודת כוכבים ביד ישראל דיהיב זוי מיתחזי כעבודת כוכבים ביד ישראל א"ל מר קשישא בריה דרב הסדא לרב אשי ת"ש המוכר יינו לעובד כוכבים פסק עד שלא מדד דמיו מותרים ואי אמרת משיכה בעובד כוכבים אינה קונה אמאי דמיו מותרין הכא במאי עסקינן דאקדים ליה דינר א"ה אימא סיפא מדד עד שלא פסק דמיו אסורין ואי דקדים ליה דינר אמאי דמיו אסורין א"ל ולדידך דאמרת משיכה בעובד כוכבים קונה אמאי רישא דמיו מותרין וסיפא דמיו אסורין אלא מואי אית לך למימר ופסק סמכא דעתיה לא פסק לא סמכא דעתיה לדידי נמי אע"ג דקדים ליה דינר פסק סמכא דעתיה לא פסק לא סמכא דעתיה א"ל רבינא לרב אשי ת"ש "דאמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן בן נח נהרג על פחות משישה פרוטה ולא ניתן להישבון ואי (א) אמרת משיכה בעובד כוכבים אינה קונה אמאי נהרג משישה פרוטה לישראל ומואי

עובד כוכבים בהגנה: **שמעט** מיניו כו'. ואין איבעי ליבעיל קן בהמוכר את הפסיה (כ"ג דף פה.): **עכס** יין. אונגס י"ח ככליו של עובד כוכבים שמחעכ היין על פיו כטיפה או כשני טיפין מקמי דנימטי חמרל דשראל כחירל דמנא דעובד כוכבים ומיתמר כהיא טיפת יין שעל פיו: דכוונתא. איך פסק כהיא מחבת כדלמך במועד קטן (דף ג.) וזמנין כוונתא ואין וזמנין מחבתא במועד: **כמאן**. הא דלמך רב למישקל דמי כרישא כמזית דמיתמר כהיא עכבה: **דלא כריכין שמעון כ"ג**. דקמי מתני' יין נסך שפול לצור כולו אסור רש"ג אמר ומכר כולו לעובדי כוכבים חזן מדמי יין נסך שבו אלמא משום מעורבות יין נסך לא מיתמר כהנאה חמרל דשראל ואין קיס קיס ל"י כל מקום ששנה דריש שמעון (א) במשנתנו הלכה כמותו: **כ"ג טעמא אלל** לרב. הכי קשיא למאן רמיית ליה אלא לרב דלמך (ע"פ) לסבוייחא למישקל דמי כרישא לדידיה לא מיתרמיה דלחיה אמר כהיא דאין הלכה כריכין שמעון: **אלל** כמזית שמעון דמיתמר כהנייהו אחרות דשקיל חד מינייהו ושיד לנהר ואיך שבו כהנאה: **אלל** לא יין ציין. דין נתעבר יין נסך ציין כשר כולו אסור. ואי קשיא אביי ורבא היכי מיתרמי אהתקפיה דלמימר הא אינהו הו' קשישי מיניה עובד (א) מיקשי דהא במסכת בכורות (דף ג.) תרתינו אביי ורבא להך גמינו אליבא דרבי יוחנן דאליבא קאמר לחימר לשמעיה וקבעיה בעלי תלמוד כאן חמילתיה דלמימר: **גרסואו**. שרי כמסי: **יחזיר**. דלא קנייה ולא דליתא לצערה: **יולך** לים המלח. כיון (א) דלא מצי להאדוריה ולמשקל דמי: **מקבט** עטות. היחא משיכה בטעות דלאו אדעתא דעבודת כוכבים זבן: **סיפא** לאו **מקבט** עטות. בתמיה ואע"ג דיהיב דמי לשיקליהו: **מיחזי כעבודת כוכבים**. לפי הדר שקל זוי מיחזי כמאן דמוזן לעבודת כוכבים דמי: **פסק עד** **לא מדד דמיו מותרין**. דכי מדד קניה עובד כוכבים במשיכה וקמו זוי כהנאה גביה יין נסך לא היו עד דנגע ביה (א): **השקדים** לו דינר. שנתן לו מעומו קודם לכן: **שקדים** לו. ונתן לו מעוט יומר מכדי דמי היין עד שיפסקו הדמים יחזיר לו ישראל את המותר: **אמאי דמיו אסורין**: **ולדידך דאמר**. טעמא דרישא משום דמשיכה קונה סיפא נמי אמאי דמיו אסורין: **סמכא דעסי**. למקני במשיכה: **לא פסק**. קודם משיכה לא סמכא דעתיה למקנייה במשיכה שפול אהתקפיה דלמימר כהיא עכבה: **אלל** שרל פחות משישה פרוטה אע"ג דגבי ישראל לאו ממונא הוא דמתלי עליה גבי עובד כוכבים ממונא הוא זבן נח נטעו על הגזל כשהדרין (דף ט.) ואזרה שלהן זו היא מיתמן ואין כריכין אהתקפיה: **ולל** וכן נח מלווה על הגזל ואהרתן זו מיתמן ולא ניתן להשבון דוקא (א) ישראל דבר מחילה הוא אלל עובד כוכבים לאו בר מחילה הוא ורש"י פ"י דלא ניתן להשבון משום דקס ליה דכרעה מיניה ולא נראה דא"כ לא יתחייב עובד כוכבים לשלם גזלו בשום ענין: **וא"י** ס"ד משיכה בעובד כוכבים אינה קונה אמאי נהרג. (ט"פ) הא לא קניה וכל היכא דלחיה כדשומיה דשראל הוא וקשה דהא ישראל נמי לא קנה הגזילה להיות שלו ואפ"ה קנייה להתחייב כהונסין דשויין דא"כ י"ל לומר דבן נח שקנאו להתחייב בה מיתה דהיינו החיוב דשיין כה ו"ל דודאי אי גזל שיה פרוטה דהוי ממונא לגבי ישראל ומיכרו את לן למימר דפ"י אבל פחות משישה פרוטה שלא חיסר השראל דלאו ממונא הוא וגם ממון העובד כוכבים לא נתרבה שהרי לא קנאה משום הכי פריך אמאי נהרג ומשני כערה (א) דשראל: ויש"י מו"ס עירובין סב. ד"ה כ"ג נח ובי כיה ביאיין: ומאי

גליון הש"ס

תוב"ס ד"ה הבא וכו' הרי"א פ"ה א"ג ע"ן לעיל דף ט"ז מו"ס ד"ה אלל לקמן דף ע"ג פ"ד מו"ס ד"ה וזמנין דף טו מו"ס ד"ה א"ר:

הגהות הב"ח

(א) נ"י י"ז ס"ד
 (ב) רש"י ד"ה ללא כ"י
 (ג) ע"פ ר"י ד"ה פ"ג סמך
 (ד) ד"ה פ"ג סמך
 (ה) ד"ה פ"ג סמך
 (ו) ד"ה פ"ג סמך
 (ז) ד"ה פ"ג סמך
 (ח) ד"ה פ"ג סמך
 (ט) ד"ה פ"ג סמך
 (י) ד"ה פ"ג סמך
 (יא) ד"ה פ"ג סמך
 (יב) ד"ה פ"ג סמך
 (יג) ד"ה פ"ג סמך
 (יד) ד"ה פ"ג סמך
 (טו) ד"ה פ"ג סמך
 (טז) ד"ה פ"ג סמך
 (יז) ד"ה פ"ג סמך
 (יח) ד"ה פ"ג סמך
 (יט) ד"ה פ"ג סמך
 (כ) ד"ה פ"ג סמך
 (כ"א) ד"ה פ"ג סמך
 (כ"ב) ד"ה פ"ג סמך
 (כ"ג) ד"ה פ"ג סמך
 (כ"ד) ד"ה פ"ג סמך
 (כ"ה) ד"ה פ"ג סמך
 (כ"ו) ד"ה פ"ג סמך
 (כ"ז) ד"ה פ"ג סמך
 (כ"ח) ד"ה פ"ג סמך
 (כ"ט) ד"ה פ"ג סמך
 (ל) ד"ה פ"ג סמך

כ"ג טעמא אלל לרב. הכי קשיא למאן רמיית ליה אלא לרב דלמך (ע"פ) לסבוייחא למישקל דמי כרישא לדידיה לא מיתרמיה דלחיה אמר כהיא דאין הלכה כריכין שמעון: אלל כמזית שמעון דמיתמר כהנייהו אחרות דשקיל חד מינייהו ושיד לנהר ואיך שבו כהנאה: אלל לא יין ציין. דין נתעבר יין נסך ציין כשר כולו אסור. ואי קשיא אביי ורבא היכי מיתרמי אהתקפיה דלמימר הא אינהו הו' קשישי מיניה עובד (א) מיקשי דהא במסכת בכורות (דף ג.) תרתינו אביי ורבא להך גמינו אליבא דרבי יוחנן דאליבא קאמר לחימר לשמעיה וקבעיה בעלי תלמוד כאן חמילתיה דלמימר: גרסואו. שרי כמסי: יחזיר. דלא קנייה ולא דליתא לצערה: יולך לים המלח. כיון (א) דלא מצי להאדוריה ולמשקל דמי: מקבט עטות. היחא משיכה בטעות דלאו אדעתא דעבודת כוכבים זבן: סיפא לאו מקבט עטות. בתמיה ואע"ג דיהיב דמי לשיקליהו: מיחזי כעבודת כוכבים. לפי הדר שקל זוי מיחזי כמאן דמוזן לעבודת כוכבים דמי: פסק עד לא מדד דמיו מותרין. דכי מדד קניה עובד כוכבים במשיכה וקמו זוי כהנאה גביה יין נסך לא היו עד דנגע ביה (א): השקדים לו דינר. שנתן לו מעומו קודם לכן: שקדים לו. ונתן לו מעוט יומר מכדי דמי היין עד שיפסקו הדמים יחזיר לו ישראל את המותר: אמאי דמיו אסורין: ולדידך דאמר. טעמא דרישא משום דמשיכה קונה סיפא נמי אמאי דמיו אסורין: סמכא דעסי. למקני במשיכה: לא פסק. קודם משיכה לא סמכא דעתיה למקנייה במשיכה שפול אהתקפיה דלמימר כהיא עכבה: אלל שרל פחות משישה פרוטה אע"ג דגבי ישראל לאו ממונא הוא דמתלי עליה גבי עובד כוכבים ממונא הוא זבן נח נטעו על הגזל כשהדרין (דף ט.) ואזרה שלהן זו היא מיתמן ואין כריכין אהתקפיה: ולל וכן נח מלווה על הגזל ואהרתן זו מיתמן ולא ניתן להשבון דוקא (א) ישראל דבר מחילה הוא אלל עובד כוכבים לאו בר מחילה הוא ורש"י פ"י דלא ניתן להשבון משום דקס ליה דכרעה מיניה ולא נראה דא"כ לא יתחייב עובד כוכבים לשלם גזלו בשום ענין: וא"י ס"ד משיכה בעובד כוכבים אינה קונה אמאי נהרג. (ט"פ) הא לא קניה וכל היכא דלחיה כדשומיה דשראל הוא וקשה דהא ישראל נמי לא קנה הגזילה להיות שלו ואפ"ה קנייה להתחייב כהונסין דשויין דא"כ י"ל לומר דבן נח שקנאו להתחייב בה מיתה דהיינו החיוב דשיין כה ו"ל דודאי אי גזל שיה פרוטה דהוי ממונא לגבי ישראל ומיכרו את לן למימר דפ"י אבל פחות משישה פרוטה שלא חיסר השראל דלאו ממונא הוא וגם ממון העובד כוכבים לא נתרבה שהרי לא קנאה משום הכי פריך אמאי נהרג ומשני כערה (א) דשראל: ויש"י מו"ס עירובין סב. ד"ה כ"ג נח ובי כיה ביאיין: ומאי

מסייע התם לרשב"ל וא"כ קשה דרב אדרב אדרב יש ספרים דגרסי לעיל אמר רבא לסבוייחא אלל ל"ג מדלמך הכא מידי הוא טעמא אלל לרב האמר רב הלכה כו' דע"כ היינו רב דלמך לקמן סוף פירקא הכי מדמיית ר' יוחנן אהתריה וא"כ לעיל נמי בעובדא דסבוייחא גרסין ר' ולא רבא וקשה דרב אדרב ו"ל דההוא דבנן מיירי לבנן עובד כוכבים ולכן קאמר רב דוקא בנן אלל ספר עובד כוכבים לא עד דמשך דמשיכה בעובד כוכבים קונה דלמך רב הכא והכי נמי כריך לאוקמי לרבי יוחנן דהתם דפ"י שם ותלמודא דמייתי נמי סיעתא לרשב"ל התם פ' הוהב (שם) היינו לפי הפשט דמשנתן מיירי בישראל: **בן** נח נהרג על פחות משישה פרוטה. וכן נח מלווה על הגזל ואהרתן זו מיתמן ולא ניתן להשבון דוקא (א) ישראל דבר מחילה הוא אלל עובד כוכבים לאו בר מחילה הוא ורש"י פ"י דלא ניתן להשבון משום דקס ליה דכרעה מיניה ולא נראה דא"כ לא יתחייב עובד כוכבים לשלם גזלו בשום ענין: **וא"י** ס"ד משיכה בעובד כוכבים אינה קונה אמאי נהרג. (ט"פ) הא לא קניה וכל היכא דלחיה כדשומיה דשראל הוא וקשה דהא ישראל נמי לא קנה הגזילה להיות שלו ואפ"ה קנייה להתחייב כהונסין דשויין דא"כ י"ל לומר דבן נח שקנאו להתחייב בה מיתה דהיינו החיוב דשיין כה ו"ל דודאי אי גזל שיה פרוטה דהוי ממונא לגבי ישראל ומיכרו את לן למימר דפ"י אבל פחות משישה פרוטה שלא חיסר השראל דלאו ממונא הוא וגם ממון העובד כוכבים לא נתרבה שהרי לא קנאה משום הכי פריך אמאי נהרג ומשני כערה (א) דשראל: ויש"י מו"ס עירובין סב. ד"ה כ"ג נח ובי כיה ביאיין: ומאי

מסייע התם לרשב"ל וא"כ קשה דרב אדרב אדרב יש ספרים דגרסי לעיל אמר רבא לסבוייחא אלל ל"ג מדלמך הכא מידי הוא טעמא אלל לרב האמר רב הלכה כו' דע"כ היינו רב דלמך לקמן סוף פירקא הכי מדמיית ר' יוחנן אהתריה וא"כ לעיל נמי בעובדא דסבוייחא גרסין ר' ולא רבא וקשה דרב אדרב ו"ל דההוא דבנן מיירי לבנן עובד כוכבים ולכן קאמר רב דוקא בנן אלל ספר עובד כוכבים לא עד דמשך דמשיכה בעובד כוכבים קונה דלמך רב הכא והכי נמי כריך לאוקמי לרבי יוחנן דהתם דפ"י שם ותלמודא דמייתי נמי סיעתא לרשב"ל התם פ' הוהב (שם) היינו לפי הפשט דמשנתן מיירי בישראל: בן נח נהרג על פחות משישה פרוטה. וכן נח מלווה על הגזל ואהרתן זו מיתמן ולא ניתן להשבון דוקא (א) ישראל דבר מחילה הוא אלל עובד כוכבים לאו בר מחילה הוא ורש"י פ"י דלא ניתן להשבון משום דקס ליה דכרעה מיניה ולא נראה דא"כ לא יתחייב עובד כוכבים לשלם גזלו בשום ענין: וא"י ס"ד משיכה בעובד כוכבים אינה קונה אמאי נהרג. (ט"פ) הא לא קניה וכל היכא דלחיה כדשומיה דשראל הוא וקשה דהא ישראל נמי לא קנה הגזילה להיות שלו ואפ"ה קנייה להתחייב כהונסין דשויין דא"כ י"ל לומר דבן נח שקנאו להתחייב בה מיתה דהיינו החיוב דשיין כה ו"ל דודאי אי גזל שיה פרוטה דהוי ממונא לגבי ישראל ומיכרו את לן למימר דפ"י אבל פחות משישה פרוטה שלא חיסר השראל דלאו ממונא הוא וגם ממון העובד כוכבים לא נתרבה שהרי לא קנאה משום הכי פריך אמאי נהרג ומשני כערה (א) דשראל: ויש"י מו"ס עירובין סב. ד"ה כ"ג נח ובי כיה ביאיין: ומאי

